

quo tantorum Patrum fuerint approbatione munita, literas predictas, cum omnibus & singulis statutis, ordinationibus, decretis, definitionibus, poenis, inhibitionibus, aliisque omnibus & singulis clausulis in eis contentis, sacro hoc Laterano Concilio approbante, auctoritate, & potestatis plenitudine prefatis approbamus, & innovamus, easque inviolabiliter, & irrefragabiliter observari & custodiri mandamus, roborque perpetuae firmitatis obtinere, ac Cardinales, Mediatores, Oratores, Nuncios, & alios in dictis literis contentos ad ipsarum literarum, & omnium & singulorum in eis expressorum observationem, sub censuris & poenis, & aliis in eis contentis, juxta earumdem literarum tenorem, & formam teneri, & obligatos fore decernimus, & declaramus.

Quibuscumque non obstantibus.

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quae in dictis literis volumus non obfata, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c.

D.P. An. 10. die 16. Febr. 1513.

Datum Romae in Basilica Lateranensi, in sacra Sessione Anno Domini 1513, quartodecimo Kalendas Martii, Pontificatus Nostri Anno decimo.

LEO DECIMUS PAPA CCXIX. ANNO DOMINI MDXIII.

Joannes Medices Florentinus Sanctae R. E. Cardinalis Diaconorum Prior electus est in Romanum Pontificem die 11. Martii 1513. & die 19. ejusdem, quae in Sabbatum Sanctum

incidebat, solemniter consecratus est, & Pontificia redimitus Thiara. Sedit in Pontificatu temporibus Maximiliani Regis Romanorum Annos VIII. Mefs. VIII. Dies XX., & octo Promotionibus XLII. creavit Cardinales. Obiit die 1. Decembris anno 1521. & sepultus est in Basilica Vaticana: unde Corpus ejus translatum est ad Sacram Aedem S. Mariae supra Minervam. Vacavit Sedes dies XL.

I.

Reintegratio Incliti Populi Romani ad sua privilegia, gratias, & officia.

LEO EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

DUM singularem fidei constantiam, & eximie devotionis affectum, quos Dilecti filii Populus Romanus erga nos, & Romanam ab eius exordio gestile semper, & gerere comprobantur Ecclesiam, vigili meditatione pensamus, dignum, quin potius debitum arbitramur, ut Ecclesia ipsa sic sua in eos gratiae dona diffundat, ut a quibus praecipue in matrem, & dominam, divina fuit dispositione recepta, per mutuae benevolentiae ministerium, uberioraque in dies largitionis munera in peculiare, ac dilectissimos filios, magis adoptasse noscatur.

Proceriam.

§.1. Sane fel. memoriae Eugenius Quartus, Nicolaus Quintus, Callistus Tertius, Pius Secundus, Paulus etiam Secundus, Sixtus etiam Quartus, Innocentius Octavus, Alexander Sextus, & Julius similiter Secundus, & nonnulli alii Rom. Pontifices praedecessores Nostri, diversa eidem Populo privilegia, indulta, & gratias concesserunt, quae sicut Dilecti filii Nobiles viri Magister Joannes Hieronymus de Benzonibus, Decretorum Doctor, de majori praesidentia Abbreviator, & Stephanus de Carbonibus, ac Marius Particappa, Conservatores, & Franciscus Cincius Prior Capitum Regionum Urbis, necnon Magistri Paulus de Planca, Baptista Paulinus, Julius de Albereschis, Aulae nostrae Consistorialis Advocati, & Marius Salomonius, utriusque Juris Doctores, & Franciscus de Lenis, & Marcus Antonius de Alteris, & Bernardinus de Militibus, ac Jacobus de Frangipanibus, & Hieronymus Pichus, ac Bartholomaeus de Valle, Romani Cives, eorumdem Conservatorum Conciliarii, super id per ipsos Conservatores, electi, ac Petrus de Semeriliis Fiscii nostri Romani procurator, nobis ipsius Populi nomine exposuerunt, ob passim unicuique petenti concessas illorum derogationes, & eorumdem Populi negligentiam, vel alias partim nunquam in observantiam deducta, usive recepta partim

Popul. Rom. mitas gratias obtinuit a plebisque Pont. quibus tamen non fruebatur.

Quas omnes hic Pont. novat & confirmat.

partim per disuetudinem abrogata prope modum sunt.

§.2. Nos igitur Populum praefatum non minoris caritatis affectu, quam praedecessores praefati profecuti sunt, prosequi volentes, ac omnium, & singulorum privilegiorum, indulgentiarum, & gratiarum praedictarum, & singularum super illis consecrarum literarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus pro sufficienter expressis habentes, Motu proprio, non ad ipsorum conservatorum, Prioris, & consiliariorum, aut aliorum pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, privilegia, gratias, indulta, & literas praedictas, etiam quae in causis ad Forum capitulinum spectantibus, commissiones qualibet, praeterquam quae Romani Pontificis sunt Manu propria subscriptae prorsus excludunt, et Tribunalia, ac causarum tam civilium quam criminalium, in eadem Urbe, cognitiones distinguunt, necnon Statuta, et consuetudines dictae Urbis, reformationes illorum, etiam juramentum validitatem in certis ibi expressis casibus restringentia, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, approbamus, & innovamus, & perpetuae firmitatis robor obtinere, & etiam si haecenus ex praemissis, vel quibusvis aliis causis observata non fuerint, ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere, decernimus, potiorique pro cautela eorum omnia, & singula, prout per dictos praedecessores concessa fuerunt, eidem Populo gratiose concedimus.

Officiaque multa eidem Populo restituit & donat.

§.3. Et ut eidem Populo in eorum privata commoda de alicui subventionis auxilio consulatur, Protonotariatus Curiae Capitolii (quod Hospitali nostro Sancti Spiritus in Saxia de Urbe,) Et Notariatus (quod Secretariatum nostrorum, & Marescallatus) Extimatoriatu Statera; Mandataria; Et Transiberinorum Ripae, & Ripettae officia (quae Praesidentium Annonaearum Ripae, & Ripettae, dilectorum filiorum Collegii, dicta olim fuere auctoritate perpetuo unita, annexa, & incorporata) ab Hospitali, & quibus pro iis certam tunc expressam recompensam, per alias nostras literas concessimus, quibus non intendimus praedecedere, nec solita emolumenta auferre, nisi pro ea summa, pro qua recompensa data fuerit Collegiis praedictis, respective segregantes, & separantes ea; ac pecuniarum Camerae, (sine tamen ipsius exercitio, & emolumentis ex ipso exercitio provenientibus, quae capita Solidorum appellant) & Gabellae Vini Forensis de eadem Urbe Depositariatum, cum consuetis ac praefatae Ripae, Ripettae, Pecudumque & Mercium, ac Annona graeciae nuncupat, necnon Salis ad grossum, & ad minutum Dohaneriatuum, cum centum viginti pro quolibet Dohaneriatu, & omnium eorumdem Dohaneriatuum Notariatum, cum Quadraginta octo Florenorum auri pro quolibet Notariatu Salaris, per conductores ipsarum Dohanarum, ex

earum proventibus, singulis annis in quatuor terminis, Dohaneris, & Notariis pro tempore existentibus integre persolvendis, ita tamen quod emptoribus & conductoribus dictarum Dohanarum, & Gabellarum propterea nullum praedictum, circa administrationem officii inferatur, sed solum deferre possint extorsiones indebitas & insolitas, quae fierent Camerae Apostolicae, & sine praedictio in illis emptionis aut pignoris, vel simplicis ab aliquo ex praedecessoribus nostris concessionis titulis jus habentium, quamdiu tituli ipsi duraverint dumtaxat. Ita quod liceat ipsis Conservatoribus, & Populo restitutis precisi, pro quibus empta, aut pecuniis, pro quibus pignori obligata sunt, illa simul vel successive redimere, Extraordinariatus majoris, Notariatus etiam majoris & Scriptoriae & Marescallatus Camerae, & Gabellariatus majoris Urbis praedictarum, & Salinarum, Portarum, & Pontium, sive Palatii dictorum Conservatorum Marescallatus, & ejusdem Palatii Notariatus, ac Camerariatus Ripae, & Ripettae, ac alia quaecumque Urbis officia, olim per Cives Romanos exerceri solita, Portaque, et Pontes dictae Urbis, cum omnibus eorum solitis honoribus, oneribus, Salaris, et emolumentis dictis Populo donamus, et elargimur. Statuentes, et ordinantes quod ex nunc de cetero in perpetuum, tam Portae, et Pontes hujusmodi, quam Conservatoriatu, Capitem regionum, Marescallatum de tracta nuncupatorum, Paceriatu, Magistratum Stratarum, et Justitiariorum, Syndicorum, Senatoris, et officialium Urbis, Reformatorem Studii, et Paceriorum, ac Syndicorum, Assessoriatuum, et Notariatuum eorumdem, ac quaecumque alia praefatae Urbis officia per Cives hujusmodi, ut praefertur, exerceri solita, divisi etiam in plures, ad Populum, portiones illorum vel aliquorum ex eis, fructibus, redditibus, et proventibus, juxta providam dictorum Conservatorum, et Prioris, ac eorum Consiliariorum ordinationem desuper faciendam, in pixidem congeri, et deinde statutis per Conservatores, et Priorem, et Consiliarios praefatos ad id temporibus sortem, nostra, et pro tempore existentis Romani Pontificis praesentia trahenda, nostroque arbitrio restringenda, et amplianda, inter Cives tantummodo dispensentur. Et quod Protonotariatus Curiae Capitolii, Notariatus, et Marescallatus Ripae, et Statera, ac Camerae, et Gabellae Studii hujusmodi Depositariatum, et Gabellariatus, et Extraordinariatus praedictorum, et Judicatus appellacionum, de eadem Urbe officia, et Comitatus Tyburis, et Malleani, ac Velletri, et Corae, Civitatum videlicet, et Oppidorum dictorum Populi Romani temporali Dominio immediate, subditorum Potestariae a taxis, quas pro expeditione Brevium praefati Secretarii ab eis haecenus exigebant, necnon eadem Civitas, et Oppida, ac Terra ad praesens praefatis Populo immediate subiecta, si et quam

quamdiu in subiectione hujusmodi fideliter manserint, ab omni onere, quo pro Stationibus militum Romanę Ecclesię gravabantur, libera sint atque immunia. Id vero quod ex Depositariatu hujusmodi Collegio dilectorum filiorum Scriptorum Archivi Romanę Curię annuatim debetur, is solvat, qui dicta solidorum capita perceperit.

Beneficiaque ecclesiastica Urbis Romanę tantum concedi vult.

§.4. Et quod Sancti Gregorii intra, & Sancti Sebastiani extra dicta Urbis muros, Sancti Benedicti, & Cisterciensis Ordinum, & alia Monasteria, ac Prioratus, Canonicatus, & prebendas, dignitates, personatus, administrationes, & officia, ceteraque beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, in dicta Urbe & illius districtu existentia (venerabilium fratrum nostrorum prefata Ecclesię Cardinalium, titulis, & denominationibus, ac Basilica beatorum Petri, & Pauli, & Lateranensis, & Beatae Marię Majoris, de eadem Urbe Ecclesiarum, Archipresbyteratus Sancti Laurentii, & Sancti Sabę intra eosdem muros, eorumdem Ordinum dictis Cardinalibus commendari solitis, Monasteriis, dumtaxat exceptis) non nisi Romanis civibus conferri seu commendari, aut alias de eis, in alios quoquomodo, praeterquam si beneficia praedicta, ex resignatione alienigenę vacarent, quę etiam alienigenis conferri valeant, etiam per nos, & Sedem Apostolicam disponi nullo modo possit, collationesque, provisiones, commenda, & alia quęvis dispositiones de illis, etiam per nos, & Sedem eandem etiam cum expressa praesentium derogatione, etiam motu proprio, & ex certa scientia, pro tempore factę nullius sint roboris, vel momenti, nullumque alicui, etiam coloratum tribuant titulum possidendi.

Redditi Gabellę vini forensis Studio Urbis assignat.

§.5. Propterea quod ex redditibus Gabellę Vini Forensis hujusmodi, postquam Lectorum studii salaria soluta sint, liceat praefatis Conservatoribus in eorum, & Capitum regionum Magistratum ornatum, & decus dumtaxat, quo indigere noscuntur, & non eorumdem Conservatorum, & Capitum regionum proprios usus, juxta ordinationem per conservatores, & capita regionum, ac consiliarios praefatos desuper faciendam, tantum annuatim exponere, ad quantum medietas eorum Provisionum seu Salariorum ordinariorum respectively ascendit, & non ultra.

Notarios Romanos eximit a contentis in Bulla Julii II.

§.6. Et quod Notarii in Matricula Notariorum Romanorum pro tempore descripti ab observatione eorum, quę in literis Apostolicis erectionis Collegii dictorum Scriptorum Archivi Romanę Curię continentur, quoad cives Romanę Curię contingunt inter se contrahentes sint exempti.

Gabella vini Populo donat.

§.7. Donamus quoque eisdem Conservatoribus, & Populo in perpetuum, Gabellam omnem Vini Forensis hujusmodi, cum onere solvendi temporibus consuetis ex proventibus dictę Gabellę, salaria dictis Lectoribus pro tempore debita, ac facultate residuum proventuum eorumdem, in dictum ornatum, & Murorum, Portarum Aqueductuum, & Pontium, aliasque

dicta Urbis necessitates pro tempore ingruentes, de consensu Consilii Romani, & non in alios usus, convertendum.

Conservatores Urbis a Gabella exempti.

§.8. Et insuper eosdem Populum, omnesque, & singulos dicta Urbis incolas, & habitatores, ac alios in eadem Urbe, ad quam Christianifidelium, de universis Mundi partibus, frequens est in dies concursus, pro tempore residentes, a Vini Romani, & Farinę, praeterquam quę a Pistoribus, seu in eorum usum conficitur, omni tamen fraude cessante, & praefatos, ac pro tempore existentes dicta Urbis conservatores, la Vini, etiam Corsi, sive Graeci, quo pro eorum & familię suę victu utuntur, usque ad vigintiquinque vegetes anno quolibet Gabellę solutione exemptimus, & liberamus.

Pretiumque Salis minuit.

§.9. Et pretium Salis, qui ad minutum venditur, etiam pro pecudibus in eadem Urbe ad rationem octo Bolonenorum monetę novę cum dimidio unius Boloneni similis pro mensura quam Scorzum appellant, reducimus & moderamus.

Civitatem Valterram, & Terram Coce Populo restituit.

§.10. Porro Civitatem Velletri, & Oppidum Corę praedictę cum eorum territoriis, omnibus, mero & mixto imperio, aliisque omnibus juribus, & jurisdictionibus, prout olim sub dictorum Romani Populi Dominio fuere, eorumdem Populi ditioni, & potestati de consensu quorum interfit, libere restituimus, & plenarie reintegramus. Mandantes dilectis filiis Civitatis & Oppidi praedictorum Universitatibus, ut de cetero Conservatoribus, & Populo praefatis uti veris & legitimis eorum immediatis Dominis in temporalibus obediant & pareant, ac intendant. Volumus demum quod praesentes literę & in eis contenta a Kal. Martii proximi praeteriti circa plenum sortita sint & esse censeantur effectum. Decernentes ex nunc irritum & inane si fecus super praemissis, vel eorum aliquo per quoscumque etiam nos & Sedem praefatam, ex quavis causa scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Executores huius Bullę deputat.

§.11. Quo circa venerabilem fratrem Raphaelem Episcopum Ostiensem, & dilectos filios nostros, Franciscum Sanctorum Joannis & Pauli, & Antonium Sancti Vitalis, & Petrum Sancti Eusebii tit. Presbyteros, ac Aloysium Sanctę Marię in Cosmedin Diaconum, Cardinales, & eorum quemlibet, pro praemissorum omnium observantia, eisdem Conservatoribus, Priori, & Populo, in Conservatores, & defensores speciales, constituimus, & deputamus, injungentes eisdem Cardinalibus, quatenus ipsi vel eorum aliquis per se vel alium seu alios, Conservatoribus, Priori & Populo praefatis, quotiens ab eis vel eorum aliquo fuerint requisiti in praemissis, efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant ipsos Conservatores Priorem, & Populum, auctoritate nostra, omnibus, et singulis supradictis pacifice frui, et gaudere, eaque omnia, et singula inviolabiliter observari, non permittentes eos, seu eorum aliquem per quoscumque desuper etiam dicta auctoritate fungentes, quomodo-

modolibet molestari, contraditores quovis per censuram Ecclesiasticam, & alia juris opportuna remedia appellatione remota comescendo, invocato etiam ad id, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrarius derogat.

§.12. Non obstantibus quibusvis in Collegiorum praedictorum erectione, & dotatione editis, & aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon quibullibet de aliquo, seu aliquibus ex praedictis officiis, quibusvis personis, etiam motu simili, & ex certa nostra scientia, ex quibusvis urgentissimis & necessariis causis, per nos, & Sedem praefatam factis hactenus, & in posterum fiendis, quas quotiens factę fuerint, totiens ex nunc prout ex tunc & e contra revocamus, cassamus, annullamus, & omnibus illis, quę praedecessores praefati in singulis per eos eisdem Populo concessis literis voluerunt non obtinere, ceterisque contrariis quibuscumque. Nostre tamen intentionis existit, quod Dohaneriatuum, & illorum Notariatuum salaria, currere incipiant a die, quo contractus super ipsarum Dohanarum conductione, inter illorum conductores, & Cameram Apostolicam tempore dicti Julii praedecessoris initi, respective finierint, & non ante.

Dat. P.A. 1. die 19. Mart.

Nulli ergo omnino hominum &c. Si quis &c. Dat. Romę apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, millesimo quingentesimo tertio decimo, quartodecimo Kalen. Aprilis, Pontificatus nostri Anno primo.

II.

Reductio & unio Congregationis Eremitę Camaldulensis, & Congregationis S. Michaelis de Murano Monachorum Ordinis S. Benedicti, in unam Congregationem. Ac plurimę ordinationes pro electione & munere Praelatorum, & regimine totius Congregationis, cum indultorum & gratiarum concessione.

Vide Consil. XXVIII. Alexandri II. Tom. II. pag. 19.

LEO EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

ET si a summo rerum omnium Conditorum, cujus inscrutabili providentia cuncta reguntur, dispensatores facti in domo Domini, meritis licet insufficientibus, juxta ministerii Pastoralis officium quibullibet personis regularem vitam professis tenearum assistere, illorum tamen profectibus animarum propensioribus nos licet auxiliis intendere, & eorum quieti, ut in sancta vocatione, absque impedimenti alicujus dispensando permanere, ac vota sua Altissimo exolvere valeant, nilque ipsos ab oratione, & contemplatione retrahat, Tom. III. Part. III.

aut eorum piam intentionem intercipiat, nihilque virtuosis operibus, turbationis cuiusvis prabeat quomodolibet incentivum, paterna caritate prospicere, ac remediis congruentibus providere, qui disfluentis, & fallacis seculi pessundatis delitiis, vite integritate praepollent, & laudabilibus actibus continuo inhaerentes, spem suam in altissimis, ubi bona sunt gaudia, collocarunt, ac ea quę per praedecessores nostros, & canonicę etiam alios seculares Principes in favorem personarum sub Regulari observantia Altissimo famulantium concessa, & pro salubri Monasteriorum, & locorum, ac Congregationum directione statuta, & ordinata fuisse dicuntur, libenter cum a nobis petitur, Apostolico munime roboramus, ac alias nostri Pastoralis officii partes favorabiliter impartimur, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Romani Pontificis ac Principes indulta Ordini concesserunt.

§.1. Sane accepimus, quod quamplura privilegia, & indulta, tam per Romanos Pontifices praedecessores nostros, quam Imperatores, & Reges Romanorum, ac alios seculares Principes, Eremitę, & Sancti Michaelis de Murano, & aliis Camaldulensis Ordinis Monasteriis, & locis, ac Congregationi de Murano concessa fuerunt.

In Capitulo generali Florentię anno unio facta est Congregatio Eremitę, & S. Michaelis de Murano, & pluria statuta edita, tam pro Regulari, quam pro Conventuali vitam ducere volentibus. Et loca Ordinis ad 17. redacta fuerunt.

§.2. Ac quod nuper Dilecti filii Petrus Delfini Prioratus Eremitę dicti Ordinis Areting Diocesis, ac ejusdem Ordinis Generalis, ejusdem Eremitę Eremitę, ac moderni Abbates Monasteriorum, & Priores Prioratuum, ac alię personę dicti Ordinis in Capitulo generali, in Civitate Florentina, de mandato nostro congregato, velut zelatores Divini cultus, pro prospero, & felici regimine dicti Ordinis in spiritualibus, & temporalibus, nonnulla statuta, & ordinationes, erectionem novę Congregationis Eremitę, & sancti Michaelis de Murano nuncupate, ac institutionem decem & septem locorum principalium Monasteriorum, & Prioratuum, & illis aliorum unionem, ac omnium reformationem, & ad observantiam reductionem, ac Generalis temporalis electionem, ac normam, & modum Eremitarum, ac aliorum, tam sub regulari Observantia, quam vita Conventuali vitam ducere volentium, concernentia, salvo Sedis Apostolicę beneplacito, ediderunt laudabilia, & honesta, ac sacris Canonibus non contraria, Quorum tenorem, illis maturius & diligentius examinatis, ac refecatis quibusdam superfluis, ac in meliorem formam redactis, de verbo ad verbum praesentibus inferi fecimus.

Hic Pontifex modo praedicta omnia confirmat.

§.3. Nos, cupientes privilegia per praedecessores nostros, ac Reges, & Imperatores praefatos, ut praesertur, concessa, ac statuta & ordinationes, ac Congregationis Eremitę institutionem, & ex ea, ac Congregatione de Murano, unius novę Congregationis erectionem, quę Eremitę, & sancti Michaelis Congregatio nuncupetur, ac Monasteriorum & Prioratuum, ac aliorum beneficiorum aliis decem & septem principalioribus locis unionem, an-

Y y nexio

nexionem, & incorporationem, eo firmius persistere, quo Sedis prædictæ protectione, & auctoritate communita fuerint, ac prout expedire arbitramur, salubriter providere volentes; Nos igitur, qui dudum, inter alia, volumus, quod semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, & idem observari volumus in confirmationibus unionum jam factarum, quique Religiosarum personarum gesta, eo potiori favore prosequimur, quo speramus, quod exinde sacra Religionis vigor accrescat, eaque plurimum in Domino commendantes, ipsorumque Generalis & Eremitarum, ac Abbatum, Priorum, & Capituli statum prosperum & tranquillum paterno zelantes affectu, eos, & eorum quemlibet, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Ac fructuum, reddituum, & proventuum Monasteriorum, & Prioratum, quorum verus annuus valor non exprimitur, verum annuum valorem præsentibus pro expresso habentes; Motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & ex certa scientia, ac potestatis plenitudine, privilegia, & indulta præfatis Eremo, & Congregationi de Murano, & locis dicti Ordinis Monasteriis, & locis, tam per Pontifices præfatos, & quatenus sint honesta, & sacris canonibus non contraria, quam per Imperatores, ac Reges, & Principes præfatos concessa; Necnon statuta, & ordinationes in dicto Capitulo Generali edita, & ut præfertur reformata, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, eaque perpetua firmitatis robur obtinere, & inviolabiliter observari debere decernimus. Supplemusque omnes & singulos defectus, tam juris, quam facti, si qui forsan intervenerint in eisdem.

Dubia in privilegiis exoriantur, ad eorum favorem interpretentur.

§.4. Et pro potiori cautela volumus, ut quicquid dubii in dictis, & in hoc etiam nostro privilegio, seu in aliquo eorum, pro tempore emergerit, id, data verborum ambiguitate, & Jurisperitorum interpretatione, in favorem dictæ Congregationis de novo erectæ, & locorum particularium ejusdem, interpretari debeat: & cujusvis particularis Monasterii dictæ Congregationis, etiam de novo erectæ.

Privilegia omnibus Monasteriis, etiam Monachialium, sint communia.

§.5. Privilegia, & omnia etiam quæ in toto hoc privilegio continentur, universæ huic Congregationi de novo erectæ, & omnibus, & singulis particularibus ejusdem Congregationis de novo erectæ Monasteriis, ac omnibus dicti Ordinis Monialibus, & Monialium locis, sint communia, & ad illa extendantur.

§.6. Et insuper, etiam ultra privilegia eidem Eremo, & sancti Michaelis, ut præ-

fertur, de novo erectæ Congregationi concessa, hac perpetua, atque irrefragabili Constitutione, motu, scientia, & potestate similibus, sancimus, quod omnes Monaci Ordinem ipsum professi, præfatos, & futuri, quamvis in diversis Monasteriis, sive locis pro tempore maneant, unum tamen corpus, & una Congregatio, Eremi, & sancti Michaelis nuncupata existant. Ipsaque Congregatio, ab Apostolica Sede merito approbata, ab universis Christianis in reverentia, & devotione habeatur.

AN. CH. 1513. Monaci omnes, unum corpus & unam constituent Congregacionem nuncupandam Eremi, & S. Michaelis.

§.7. Et dictæ Congregationis Capitulum generale, sive in eo voces pro tempore habentes, pro felici dictæ Congregationis successu, statuta, constitutiones, omnia & singula, quæ in spiritualibus, & temporalibus ipsius Congregationis & ejus regularis discipline statum, observantiam, indemnitate & circa divini officii directionem, & ordinationem, absque tamen ipsius Regulæ, in substantia, vel effectu, variationem, interpretationem, vel declarationem quoquomodo concernere poterunt, auctoritate prædicta, instituendi, ordinandi, interpretandi, & declarandi, ac ea quæ sic instituta, ordinata, interpretata, vel declarata fuerint, in toto vel in parte, prout rerum vel temporum qualitas exegerit, tollendi, alterandi, & in melius commutandi, plenam & liberam in omnibus habeant facultatem. Quibus institutis, ordinationibus, declarationibus, & correctionibus, singuli de Congregatione de novo erecta hujusmodi, cujuscumque dignitatis, status, gradus, seu conditionis existant, & efficaciter parere omnino teneantur. Ita tamen quod ad peccatum, nisi contra fiat ex contemptu, aliquem non obligent.

Capitulum generale statuta pro regimine Ordinis eodere & corrigere potest.

§.8. Et quotiens Prælati aliquis Monasterium cui præfuerit, reformare, & ad ipsius de novo erectæ Congregationis observantiam reducere decreverit, reformationem ipsam, juxta instituta, decreta, & ordinationes Congregationis ejusdem, prout convenientis poterit, exequatur. Et ejus acta, conventiones, & modi, eo ipso quod de consensu dictæ Congregationis, seu ad id deputatorum in formam publicam redacta fuerint, Apostolico sint robore communita.

Et juxta Capituli statuta, sunt reformanda Monasteria.

§.9. Universi vero ejusdem Congregationis de novo erectæ Prælati, sub præfati Generalis Ordinis, & alii Monaci, ac conversi, & commissi, sub Prælatorum, in quorum Monasteriis, aut aliis locis ipsi Monaci, Conversi, & Commissi morantur obedientiam vivant, & eas illis humiliter præsentent.

Prælati, Generali obediant, & Monaci Prælati.

§.10. Et nulli Prælatorum, vel Monachorum prædictorum, ab institutis, ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli, sive Generalis Ordinis, aut aliorum Prælatorum Congregationis hujusmodi, ad quemcumque, etiam ad nos, & Sedem prædictam de speciali indulto summo Pontificis liceat appellare, appellationesque desuper pro tempore inter-

Appellatio ab eis etiam ad Sedem Apostolicam absque licentia prohibetur.

posi-

Processus tam civiles, quam criminales, secundum usus & statuta formentur.

Transitus de loco ad locum quando de licentia Sedis Apostolice permutentur.

Fugitivi non recipiantur a Prælati in vitis.

Translati juxta ordinationem Capituli ad alia loca Ordinis eorum locorum professi censentur.

Loca & personæ omnibus præsentibus in gaudeant si d. Congreg. instituta non obstant.

Loca non unum alteri, subiecta esse censentur, sed ad invicem suffragentur.

Monasteria conferantur Prælati Ordinis, a Capitulo generali, vel ab

positæ, & inde secuta, irrita habeantur. §.11. Et cum contra aliquem Prælatum, vel Monachum de novo erectæ Congregationis hujusmodi, civiliter, aut criminaliter agi contigerit, secundum consuetudines, & statuta prædicta, (juris communis apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus omittis) procedi debeat.

§.12. Et ipsius de novo erectæ Congregationis Prælati, suos Monacos, qui licentiam a Sede præfata habere dixerint, se ad aliud quodcumque Monasterium, sive locum transferendi, obtentu literarum Apostolicarum transferri non sinant, nisi in ipsis literis specialis, specificata, & expressa de Congregatione, & nostra ordinatione hujusmodi mentio fiat, eique sufficienter derogetur. Ac tunc si infra tres menses id non compleverint, contra eos, tamquam contra Apostatas agi possit; nisi in ipsis literis Apostolicis expressum fuerit tempus, infra quod se debebat ad hujusmodi Monasteria, sive loca transfuisse, eoque casu, non prius contra eos agi liceat, quam dicta tempora sint elapsa.

§.13. Ac Congregationis hujusmodi Prælati, quarumcumque literarum Apostolicarum prætextu, nisi in illis præfatis specialiter & expresse derogetur, ad recipiendos Monacos, qui alias ab eorum propriis Monasteriis, abque suorum Superiorum licentia contumaciter recesserunt, a quoquam nequeant quomodolibet coartari.

§.14. Illi vero ex eisdem Monacis, quos de Prioratibus, in quibus professi fuerunt, aut Monasteriis, sive locis, ad alia dictæ Congregationis Monasteria, sive loca juxta dicti Capituli ordinationem, transferri contigerit, aut alias pro Conventualibus quomodolibet, ex tunc ab ipsis Prioribus, Monasteriis, atque locis realiter absoluti exiterint, aliorum Monasteriorum, locorumque, quamdiu ibi steterint, Monaci & suppositi reputentur, & pro Conventualibus inibi habeantur, ac si in illis professionem suam emisissent.

§.15. Ac omnia Monasteria, & loca prædicta, & eorum Prælati, atque personæ, quibuscumque eis a dicta Sede, vel alias qualitercumque concessis, ac de jure, seu consuetudine debitis juribus, præeminentiis, ac dignitatibus inconcusse gaudeant, & utantur, dummodo illa præmissis, & aliis dictæ Congregationis institutis, & ordinationibus non obstant.

§.16. Nec propterea ex Monasteriis ipsis unum alteri censentur esse subiectum, sed eis in sua pristina libertate manentibus, ea vicissitudinis adminiculo copulata, sub felici dictæ de novo erectæ Congregationis regimine, sibi uniformi Regularis observantæ gressu, invicem suffragentur.

§.17. Monasteria autem, & Prioratus, quæ omne Sancti Michaelis sunt, & pro tempore erunt etiam unita Eremi, et Sancti Michaelis Congregationi de novo erectæ hujusmodi, per Prælatos dumtaxat ejus-

dem Congregationis regantur, et gubernentur, et quotiens illa ubicumque etiam apud Sedem prædictam, et qualitercumque vacare contigerit, etiam si quævis specialis, vel generales de illorum provisionibus, seu dispositionibus, per dictam Sedem reservationes factæ fuerint, generale Capitulum, si tunc celebretur, alioquin d. Ordinis Generalis pro tempore existens, una cum majori parte Visitatorum, illos ex ejusdem de novo erectæ Congregat. Monachis præsentibus, & futuris, etiam defectum Natalium ex quibusvis personis patientes, quos ad id idoneos fore crediderint in Prælatos tunc vacantium Monasteriorum, & Prioratum hujusmodi, alias secundum consuetudines, ordinationes, & statuta prædicta, eligere, seu nominare, & ad eorum beneplacitum taliter electos, seu nominatos a regimine, & administratione dictorum Monasteriorum, & Prioratum, quibus tunc præfuerunt, & quæ tunc propterea vacare censentur, absolvere, & amovere.

ipso Generali & majori parte Visitatorum.

§.18. Præfati sic electi, seu nominati, absque alicujus dictæ Sedis, vel alterius provisionis, vel dispensationis adminiculo, etiam præter hoc, quod eis munus benedictionis impendatur, ipsis Monasteriis, & Prioratibus, ad quæ sic electi, vel nominati fuerint, præesse, ac illa in spiritualibus, ac temporalibus regere, & gubernare, ac omnes adus ibidem exercere, & insignia deferre, ac si munus hujusmodi suscepissent.

Prælati, se electi absque aia Sedis Apostolicæ dispensatione Monasteriis præsentent, & tam in spiritualibus quàm temporalibus ea gubernent.

§.19. Et si contingat Prælatos dictæ de novo erectæ Congregationis, a Monasteriis, & prioratibus, ad quæ ut præmittitur electi, seu nominati fuerint, aliqua legitima causa abesse, idque pro dictorum Congregationis, & Monachorum, ac illorum præsentium & futurorum Monasteriorum, ac Prioratum conservatione, & statu prospero, & felici, quod absente Prælato, ne Monasterium sibi commissum, ex eius absentia damna sublineat, alius qui Monasterium, seu Prioratum ipsum regat, & gubernet, durante absentia hujusmodi deputetur, utile videatur, & expediat, quod quotiens id contigerit, Capitulum, seu Generalis cum deputatis hujusmodi, alias juxta eorum consuetudines, & statuta, curam, regimen, & administrationem ipsius Monasterii, seu Prioratus, Prælati sui præsentia carentis, in spiritualibus, & temporalibus, dicta absentia durante, alteri committere libere, & licite possint.

Et loco absentium Prælatorum, alii substituantur a Capitulo, vel Gen., ut sup.

§.20. Et quod aliquod ex dictis Monasteriis, vel Prioratibus, aut aliis dictæ de novo erectæ Congregationis locis, per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili, & cum reservationibus ac quibuscumque derogatoriis, per quas effectus præsentium quomodolibet impediti, vel differri possit, clausulis, concessas hactenus, & in posterum concedendas per aliquem ex dictæ de novo erectæ Congregationis, vel extra eam, cujuscumque status, gradus, ordinis, seu conditionis sit, etiam si Cardinalatus honore, aut Pontificali, vel

Loca & Monasteria Congreg. in commendam aut pensionaliter dari non possunt.

alia quavis auctoritate presulgeat, in titulum, aut commendam, seu administrationem, vel alias obtineri, seu super alicuius illorum fructibus, redditibus, & proveniuntibus aliqua pensio reservari, concedi, & assignari, vel jus sibi desuper acquiri, vel aliquis, contra presentium tenorem, quovis quaesito colore, quempiam de dicta de novo erecta Congregatione, super aliquo, ex dictis Monasteriis, Prioratibus, & locis, ratione tituli, seu commendae, vel administrationis, ac pensionis huiusmodi, impetere, seu molestare valeat.

Beneficiorum omnium collatio libera a Praelatos Ordinis pertinet.

§. 21. Quodque deinceps nulla ex beneficiis Ecclesiasticis, cum cura vel sine cura, ad collationem, provisionem, praesentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem Abbatum, vel Priorum, ac Conventuum, Monasteriorum, & aliorum locorum dictae de novo erectae Congregationis, communitate vel divisim pro tempore pertinentibus, etiam qualitercumque beneficia ipsa, & ubicumque, praeterquam apud Sedem praedictam vacare contigerit, dummodo dispositioni Apostolice generaliter reservata non fuerint, sub gratiis, expectativis, aut provisionibus, seu aliis dispositionibus dictae Sedis, facultatibus, seu indultis, de conferendis Beneficiis Ecclesiasticis vacantibus, vel vacaturis, quibusvis personis, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, & quavis etiam Pontificali dignitate praesulgeant, ab eadem Sede quomodolibet concessis, & in antea concedendis, quomodolibet cadant, seu comprehendantur sed ipsorum beneficiorum collatio, provisio, praesentatio, electio, & dispositio, illorum occurrente vacatione, praemissis non obstantibus, ad Abbates, & Priores, ac Conventus praefatos, libere, & absque aliquo praefatae Sedis praeventiois impedimento pertineant, & spectent. Ac de beneficiis ipsis, nullus alius quam Abbates, seu Priores, & Conventus praedicti, quorumcumque facultatum, & indultorum sibi a Sede, vel Legatis praefatis, qualitercumque, & sub quibusvis verborum formis & clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis; etiam motu simili concessorum, & concedendorum vigore, vel praetextu disponere valeat quoquo modo. Ac omnes & singulae gratiae expectativae, & acceptationes, provisiones, dispositiones collationes, & literae Sedis, ac illius Legatorum huiusmodi, facultatesque, & indulta super collationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum, vacantium seu vacaturorum, quibusvis etiam, ut praefatur, qualificatis personis, & cum praedictis clausulis pro tempore concessa, processusque desuper habiti pro tempore etiam excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliasque Ecclesiasticas sententias, censuras & poenas in se continentes, quod beneficia ad collationem, provisionem, praesentationem, electionem, aut aliam dispositionem Abbatum, & Priorum, ac Conventuum praedictorum respective spectantia huiusmodi, ac tutum id, & quicquid in-

contrarium a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, omni prorsus careant firmitate.

§. 22. Nec quisquam personas, quae de iure communi Religionem ingredi non prohibentur, e saculo fugientes, & ad dictam de novo erectam Congregationem venire affectantes, verberibus, aut violentiis quibuslibet impedire, vel prohibere, aut a Monasteriis, vel locis Congregationis eiusdem praesentibus, vel futuris divertere, aut super hoc illis, vel eas recipientibus, injuriam, vel molestiam aliquam irrogare praesumat. Contrafacientes vero presentium notitiam habentes, vel qui eas ignoraverint, & postquam ad eorum notitiam devenerint, a praemissis injuriis, & violentiis non desisterint, excommunicationis sententiam ipso facto incurrant, a qua, praeterquam in mortis articulo constituti, nisi a Sede praefata, absolutiois beneficium nequeant obtinere.

§. 23. Ac nullae Ecclesiasticae vel saeculares personae, quacumque auctoritate, vel dignitate praedictae aliquem ex Praelatis, vel Monachis Congregationis praedictae, obsequiorum, vel servitorum propriorum, vel Monasteriorum suorum praetextu, etiam si absque licentia suorum Superiorum ad eas divertere, vel alia quavis causa, etiam arctioris vitae, Ordinis vel observantiae, a dicta de novo erecta Congregatione educere, vel sponte venientes recipere, & penes se retinere audeant, etiam auctoritate literarum Apostolicarum, in quibus de huiusmodi Praelato, vel Monacho, & Congregatione nominatim expressa mentio non fiat, absque consensu Capituli, seu Generalis, vel majoris partis Visitationum de novo erectae Congregationis huiusmodi pro tempore existentium, quod si recipientes praefati infra tres dies, postquam eis praesentes innotuerint, Praelatum seu Monachum, extra ipsam de novo erectam Congregationem existentem huiusmodi, eidem de novo erectae Congregationi non restituerint cum effectu, vel a se realiter non abierint, excommunicationis sententia innodati existant eo ipso, a qua, nisi in mortis articulo, aut a Sede praedicta absolvi non possint.

§. 24. Generalis autem Ordinis, ac Abbates, & Priores de novo erectae Congregationis huiusmodi pro tempore existentes, seu ab eis deputati, possint omnes & singulos eiusdem de novo erectae Congregationis Monachos ab illa vagos, & fugitivos, aut suis Superioribus non obedientes, & rebelles, et qui, habita licentia conditionem eis impostam non impleverint, aut lapsa licentiae termino, ad proprium Monasterium non redierint, vel alia loca, seu Monasteria, absque speciali Apostolico privilegio presentibus deroganti, aut Superiorum suorum licentia se transferant, vel aliquarum personarum, quacumque dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentium servitibus in Romana Curia, vel extra eam, se addixerint, vel ab eis literas familiaritatis, aut Cappellanatus obtinuerint, capere, et in carceribus detinere, aut per censuram Ecclesiasticam, et alia juris remedia, appellatione remota, etiam invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis, ad solitam et debitam reverentiam compellere.

Impedientes eos, qui Ordinem ingredi volumus, sine excommunicatione.

Monachi Congreg. nullo praetextu divertantur.

Vagantes extra claustra, a Generali, & Praelatis Ordinis coeantur, quibuscumque non obstantibus.

nuerint, capere, et in carceribus detinere, aut per censuram Ecclesiasticam, et alia juris remedia, appellatione remota, etiam invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis, ad solitam et debitam reverentiam compellere.

§. 25. Et ut dictae de novo erectae Congregationis Monachi, divinis beneplacitis quietius et liberius insistant, eosdem dicti Ordinis Generalem, ac de novo erectam Congregationem, et illius Abbates, et Visitatores, et alios Praelatos, ac Monachos, Conversos, Commissores, Novitios, Personas, et Cappellanos, etiam curam habentes animarum, necnon familiares, et servitores eorum, nunc et pro tempore existentes, ac ipsius de novo erectae Congregationis Monasteria, Prioratus, et loca, etiam quae in posterum eidem de novo erectae Congregationi quomodolibet uniri vel incorporari, seu subici, vel alias quomodolibet aggregari contigerint, omniaque et singula dictorum Monasteriorum, Prioratuum, et locorum presentium et futurorum, Ecclesias, Cappellas, etiam si ipsis cura imminet animarum, oratoria, manualia, membra, castra, fortalitia, edificia, villas, grangias, vineas, oliveta, hortos, sylvas, nemora, prata, pascuas, piscationes, molendina, aquas aquarum decursus, iura, jurisdictiones, praedia, possessiones, et bona quaecumque, quae in presenti sunt, et in futurum erunt dictae de novo erectae Congregationis, et quae omnia et singula, per eorum vocabula, fines, valores, qualitates, et quantitates hic habere volumus pro sufficienter expressis, a quorumcumque Legatorum, etiam de latere, et Subdelegatorum, necnon Nunciorum dictae Sedis, ac Vicariorum, Rectorum, et quorumvis Officialium Romanae Ecclesiae, necnon Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Electorum, Administratorum, et aliorum quorumcumque Judicum ordinariorum, quavis auctoritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, et correctione, ita quod in dictam de novo erectam Congregationem, vel eius singulares personas, seu benefactores, occasione beneficiorum eidem collatorum ab eis, aut quia subditi eorum cum eidem Monachis converfentur, seu ab ipsis recipiant absolutiois, & Eucharistiae Sacramentum. Necnon in Monasteria, Prioratus, loca, & personas in eis degentes, ratione delicti, excessus seu contractus, aut rei de qua agitur, ubicumque ineat contractus, committatur delictum, aut res ipsa consistat, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quavis sententias, nisi de speciali Sedis praedictae commissione, quomodolibet directe vel indirecte, proferre seu promulgare non possint, prorsus eximimus & totaliter liberamus. Eaque omnia, & eorum quodlibet, in jus & proprietatem B. Petri, & Sedis eiusdem, & sub eorum, & nostra protectione, suscipimus, ac nobis, & dictae Romanae Ecclesiae annuum censum unius unciae auri, per eandem de

Exemptio Ordinibus ab Ordinariis, & aliorum superioritate, jurisdictione, & visitatione. Vid. Concil. Trid. Sess. 25 c. 11. & seq. de Regulari.

novo erectam Congregationem in festo Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, annis singulis, Camerae Apostolicae persolvendum, in signum perceptae perpetuae libertatis, & exemptionis assignamus. Quod si legati, subdelegati, ordinarii, seu alia persona praedicta, contra exemptionem, & liberationem vestras huiusmodi, quicquam attentare quoquo modo praesumpserint, ac requisiti, vigore presentium, per ipsius de novo erectae Congregationis Praelatos vel Monachos, infra tres dies, a die requisitionis huiusmodi, non desisterint, excommunicationis sententiae ipso facto noverint se subiectos. Et nihilominus quod aliter actum fuerit, eo ipso sit irritum & inane, nulliusque roboris vel momenti.

§. 26. Volumus insuper, quod dictae de novo erectae Congregationis Praelati, vel Monachi, literas Apostolicas super administranda iustitia, executione facienda, visitatione exercenda, aut alio quovis negotio peragendo, ad eos pro tempore impenetratas, vel directas, acceptare, & in illis contenta exequi, & iuramentum de calumnia, vel veritate dicenda, subire, aut testimonium perhibere, seu extra suas civitatem, & dioecesim trahi, & ad quavis Concilia Generalia, Provincialia, vel Synodalia, aut Congregationes, quovis nomine censeantur, Ecclesiasticarum vel Laicarum personarum, cuiuscumque dignitatis, aut status existant, etiam Apostolica auctoritate indicta, praeterquam ad ipsius de novo erectae Congregationis Capitulum celebrandum, aut alias, iuxta eorum ordinationes, ire, vel mittere, aut processibus publicis, vel funeralibus interesse inviti, minime teneantur. Seu quod in eorum locis, Missae, vel alia divina officia celebrentur, ordines conferantur, vel agitentur causae civiles, vel criminales, processiones convocentur, aut Synodus, Conventus, seu quavis Congregationes, tam Ecclesiasticarum quam Laicarum personarum fiant, sive quod huiusmodi de novo erectae Congregationis loca, ad usum Hospitum, habitationem, detentionem, & incarcerationem Ecclesiasticarum, Laicarum personarum deputentur, adstringi seu compelli nullo modo possint.

§. 27. Testimonia vero Praelatorum, Monachorum, Conversorum, Commisso- rum, & Novitiorum dictae Congregationis, in causis ipsorum civilibus, & criminalibus, in iudicio & extra, legitima seu juridica sint.

§. 28. Nulli quoque Reges, Principes, Barones, Milites, Nobiles, Laici, Communitates, Universitates, Magistratus, Rectores, & Officiales civitatum, terrarum, castrorum, & dioecesium diversorum, Monasterii, Prioratibus, Locis, Cappellis, Ecclesiis, manualibus, grangiis, castris, possessionibus, & bonis, necnon Praelatis & Monachis ipsius Congregationis, gabelas, talleas, datia, collectas, etiam pontium refectionibus, aut viarum reparationibus, aliasve onera seu gravamina infer-

Praelati & Monachi non cogantur interesse Concilii, funera- libus processio- nibus &c. Vide Concil. Trid. Sess. 25 c. 12. & seq.

Testimonia Patrum in eorum causis legitima sunt.

Exemptio ab impositionibus saecularium.

Exemptio a decimis, & quacumque praestatione danda Praelatis &c. *Idem Concil. Trid. Sess. 25 cap. 14.*

Exemptio pro relictis & legatis Ordinibus.

Exemptio ab impositionibus Sedis Apostolicae.

Censibus &c. occasione visitationis.

Exemptio omnium possessionum, quas colligitur Congregatio.

Monachi succedunt in hereditatibus pro eorum Monasteriis.

ferre, indicere, & imponere, aut indicia & imposta exigere, sub excommunicationis, ac maledictionis aeternae poenis, quas, nisi praesentium habita notitia, prorsus desisterint, ipso facto incurrant, audeant, vel praesumant.

§.29. Nec aliquod ex dicta de novo erecta Congregationis Monasteriis, Prioratibus, grangiis, membris, manualibus, & locis praedictis, ad dandum seu solvendum aliquam Canonicam portionem, sive decimam, aut quid aliud, quod eorum loco solvi consueverit, Archiepiscopis, Episcopis, Capitulis, Parochianis, Collegiis, Universitatibus, Communitatibus, fabricis, & aliis quibuscumque personis, de jure, vel consuetudine, aut statutis, vel privilegiis quibuscumque, aut ex quacumque causa haecenus ab eis foras debita, seu quae deberi pretenduntur quomodolibet in futurum.

§.30. Etiam de relictis, legatis, & donatis, tam in ultimis voluntatibus, quam etiam inter vivos, seu alias quacumque occasione, concessis & concedendis, quomodolibet teneantur.

§.31. Ipsaque Monasteria, Prioratus, loca, manualia, grangiae, possessiones & bona, ac Praelati, Monachi, & personae de novo erectae Congregationis ejusdem, ab omni impositione, exactione, collecta, decima, caritativo subsidio; aut quocumque reali aut perso ali, vel mixto onere, vel gravamine, quovis nomine censentur, per nos aut successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, indicis.

§.32. Necnon ab omnibus censibus, redditibus & solutionibus, ratione visitationis, aut subjectionis, quocumque jure, quibuscumque Ordinariis, Capitulis, Collegiis, Congregationibus, Universitatibus, aut aliis quibuscumque personis, haecenus debitis, quae nos eidem Congregationi, de Apostolica potestate plenitudine, gratiosae remittimus, & in futurum debendis, illorumque solutione, praestationeque sint, esseque debeant libera penitus & exempta, atque immunita, ita quod ad illorum praestationem, vel solutionem per quoscumque, & quarumvis etiam literarum Apostolicarum vigore cogi, aut alias desuper inquietari nequeant.

§.33. Nullusque ab eisdem de quibuscumque possessionibus ubilibet constitutis, quae in praesenti sunt, vel in futurum erunt, Monasteriorum, Prioratum, & honorum de novo erectae Congregationis hujusmodi, quae illius Praelati, Monachi, vel personae colunt, seu colligunt, & in futurum colent, seu colligunt, ex hortis, virgultis, piscationibus, vel de nutrimentis animalium primitias, decimas, quartas, aut quocumque nomine nuncupata alia jura exigere, vel extorquere praesumat, nec ipsi illa cuiquam solvere sint adstricti.

§.34. Et quod de novo erectae Congregationis hujusmodi Monasteria & loca, haereditates, legata, & fideicommissa per medias personas, Monachorum, aut alias

qualitercumque ad ea delata, bona mobilia, & immobilia in quibuscumque civitatibus & locis, quovis titulo acquirere.

Ipsique Monachi & personae, illa pro se eorumque Monasteriis petere & exigere possint, undecumque vel qualitercumque eis debeant, & quae petendi & exigendi, si in saeculo remansissent jus haberent.

§.35. Et contra de novo erectae Congregationis hujusmodi Monasteria, loca, personae, & bona, tam in praeteritis quam futuris aliqua non currat praescriptio, nisi post lapsum sexaginta annorum.

§.36. Cupientes insuper, ut de novo erectae Congregationis hujusmodi personae, sublatis obstaculis quibuscumque, sedulum, & devotum Domino exhibeant famulatum, motu, & scientia similibus, statimus & ordinamus, quod si contingat Civitates, Terras, vel loca, in quibus Monasteria, sive loca de novo erectae Congregationis hujusmodi consistunt, ecclesiastico supponi interdicto, ipsius de novo erectae Congregationis Praelati, Monachi, Conversi, Commissi, Novitii, & Capellani, necnon Laici intra septa ipsorum Monasteriorum, seu locorum, pro tempore habitantes, a praefate de novo erectae Congregationis Monachis ad id deputatis, januis clausis, interdictis exclusis, & submissa voce, Missas, & alia divina officia audire, & ecclesiastica sacramenta suscipere, ipsique Monachi sic deputati, illa celebrare & ministrare.

§.37. Et quod ejusdem de novo erectae Congregationis Monachi, praesentes & futuri, omnes etiam sacros ordines, ad quos per eorum superiores praesentati fuerint, a quocumque maluerint Catholico Antistite, gratiam, & communionem dictae Sedis habente recipere, & hujusmodi Antistitem, in hujusmodi Congregationis Monasteriis & locis dumtaxat adnotare, ipse Antistes, Monachos dictae de novo erectae Congregationis, a suis Superioribus sibi pro tempore praesentatos, Apostolica auctoritate, abique aliqua licentia & contradictione Dioecessani, & absque eo quod aliquod alias illis propterea praedictum generetur, nulla examinatione praemissa, statutis tamen a jure temporibus ordinare, Missas imbi celebrare, Ecclesias, Altaria, & vasa consecrare, vestes benedicere, & alia Pontificalia exercere.

§.38. Necnon, quod Generalis Ordinibus, & Abbatibus, Prioribus, & Praelatis de novo erectae Congregationis hujusmodi pro tempore existentes, in omnibus casibus, in quibus de jure communi, Praelatis & Monachis dictae de novo erectae Congregationis auctoritas, sive licentia, seu dispensatio Ordinariorum, si ab eis exempti non essent, foret necessaria, cum eis auctoritate praedicta dispensare, ejusque licentiam & auctoritatem concedere.

§.39. Ac personas volentes eidem de novo erectae Congregationi sociari, etiam si Religionem, locum, vel Ordinem alium quemcumque arctiorem ingredi volissent, tali voto non obstante, ac probatio-

Prescriptio 60. annorum tantum datur contra Ordinem.

Interdicti tempore, Patres celebrare possunt januis clausis. *Intellige nisi Papa vel Ordinarius aliter subbeat in Concilio Trid. Sess. 22. c. 12.*

Sacros Ordines Monachi recipiunt a quocumque Antistite, absque alio examine ad sola praesentatos nem Praelatorum Ordinis. *Hoc revocavit Concil. Trid. Sess. 25. cap. 12.*

Generalis & Praelati auctoritas dispensandi est suis Monachis.

Religiosos omnes ad Ordinem admittendi &c.

Monachi, confessiones omnium audire, & absolvent, & vota commutare possunt.

Patres non sunt excommunicati, nisi specialiter denunciarentur.

Praelati cum Monachis ex legitima causa possunt dispensare a recitatione Officii divini.

tionem, professionemque recipere, & eos, dicta auctoritate, ab ipso voto absolvere, & cum ipsis, dummodo in tali religione vel Ordine, quem volissent, professionem non emisissent, & ante professionem emissam, ab ipsa de novo erecta Congregatione non recedant super omnibus votis (Religionis voto dumtaxat excepto) dispensare, ac omnibus quocumque excommunicationis vinculo innodatis, de novo erectam Congregationem hujusmodi Altissimo famulaturis ingredi volentibus, injunctis eis, juxta eorum facultates, restitutione, & poenitentia salutaris, tamquam uni ex Monachis de novo erectae Congregationis hujusmodi, absolutionis beneficium impendere, eosque etiam ad probationem recipere, ita tamen quod si inde ante professionis emissionem discesserint, in eadem ipso facto reincidant.

§.40. Et cum saepe contingat, quod ob singularem devotionem, quod nonnullae personae ad Monachos hujusmodi de novo erectae Congregationis gerunt, ad eosdem Monachos, pro eorum salute animarum recurrant, ejusdem de novo erectae Congregationis Praelatis, sive Monachis, a suis superioribus ad audiendum hujusmodi personarum confessiones deputatis, quod personas ipsas accedentes, audire, ac personae ipse, eis absque alia superiorum suorum licentia confiteri, Necnon dictis Praelatis, sive Monachis confessiones hujusmodi audientibus, dictos confitentes, poenitentia & satisfactione praevia, quotiens opus fuerit, ab omnibus & singulis peccatis dictae Sedi non reservatis, & a quibuscumque suspensionum excommunicationum, & interdicti sententis, aliisque ecclesiasticis censuris, & poenis, quas a jure, vel ab homine latis incurrisse quomodolibet confiterit, absolvere. Et vota per eos, pro tempore emissam, in omnibus & singulis casibus, locorum ordinariis, etiam per Synodales, seu Provinciales constitutiones reservatis, in alia pietatis opera commutare, & desuper cum eisdem voventibus dispensare, exceptis tamen censuris, poenis, votis, & casibus, super quibus esset Sedes praefata merito consulenda. Ipsisque contentibus, ac aliis omnibus, qui ad praefatos Monachos, ob hujusmodi devotionem recurrunt, Eucharistiae sacramentum ministrare libere possunt.

§.41. Necnon Praelatis, Monachis, & personis Congregationis hujusmodi, quocumque nomine censentur, ne propter participationem, etiam in divinis, cum excommunicatis, suspensis, & interdictis, a jure vel statutis Ordinariorum, aliquam excommunicationis, censurae, aut peccati maculam incurrant, nisi ipsi excommunicati essent specialiter denunciati.

§.42. Ac quod illi ex praefatis Monachis, qui adeo Monasteriorum suorum officii occupati sunt, ut in Choro interesse, ac divinum officium vix sine labore & tadio dicere, ac ipsa eis, ratione officiorum hujusmodi, incumbente caritatis opera implere nequeant, & qui ad divinum officium hu-

jusmodi dicendum adeo, vel non docti, vel minus experti pro tempore existunt, dummodo in sacris non sint ordinibus constituti, licet professionem emisissent, tamen ad perfolvendum totum integrum officium divinum minime teneantur, sed eorum Praelati habita suppositorum suorum consideratione, (ultra officium Beatae Mariae Virginis, ad quod obligati remaneant,) juxta dispensationem eis traditam, si eorum animabus expedire videbitur, aliquid dicendum injungant, quod cum animi alacritate valeat adimpleri.

§.43. Praeterea omnibus Christifidelibus, exceptis excommunicatis, aut interdictis, vel publicis usurariis, ut in locis & Monasteriis de novo erectae Congregationis hujusmodi, praesentibus & futuris, suam possint eligere sepulturam, salvo tamen jure illarum Ecclesiarum, a quibus ipsorum decedentium corpora assumuntur.

§.44. Necnon Generali Ordinibus & Abbatibus, Prioribus vel Praelatis, aut aliis per Congregationem de novo erectam hujusmodi, ad id pro tempore deputatis, in unionibus, annexionibus, incorporationibus, ac reformationibus, seu receptionibus Monasteriorum, Prioratum, vel aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, pro ipsa de novo erecta Congregatione faciendis, cum Praelatis & personis, Monasteria seu beneficia hujusmodi per eos obtenta, in Congregationis hujusmodi, seu alicujus illius particularis Monasterii commodum dimittere volentibus, conventiones, & pacta, quae illicita, & quando Apostolica confirmatione carerent, expresse prohibita censerentur, inire, ac Monasteria, Prioratus, & alia beneficia quaecumque conventionibus & pactis hujusmodi intervenientibus acquisiverunt, retinere, ipsaque conventiones, & pacta observare, abique eo quod aliquam simoniae labem incurrant, libere, & licite valeant.

§.45. Et quodcumque per aliquem, aut plures actus contra ea, aut ipsorum aliquod, a quocumque, cujuscumque dignitatis, conditionis, gradus, seu status fuerit, ex negligentia vel ignorantia praesentium, quibus haec conceduntur, aut alia quavis causa, scienter vel ignoranter attentari, vel pro tempore observari contingat, nullum tamen propterea exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, gratiis, indultis, & privilegiis hujusmodi, praedictum generetur; sed ea omnia & singula, in suis robore & firmitate permaneat.

§.46. Ac quod deinceps per quascumque revocatorias, seu alias Apostolicas concessiones, vel literas, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, aut clausulis derogatoriis, etiam si illa motu & scientia similibus emanaverint, nulla ex praedictis concessis, & quae eidem de novo erectae Congregationi, pro tempore conceduntur exemptionibus, immunitatibus, gratiis, indultis, privilegiis, & concessionibus, quomodolibet revocari, cassari, et annullari censentur, seu quibuscumque in eis contentis particulis aut clausulis derogari

Sepultura in Monasteriis omnibus non excommunicatis aut publicis usurariis datur.

Facultas Praelatorum tractum inveniendi super Monasteriis nova erectae Congregationis.

Defectus in iis intercedentis validitatis non praedictant.

Privilegia hujus Congregationis revocata non censentur per quascumque S. A. dispositiones nisi specialiter facta mentione.

valeat, nisi in derogatoriis, vel aliis literis, seu cassationibus huiusmodi, illa, vel ille ex literis, quæ revocari, aut cassari vel annullari viderentur, aut cui, vel quibus derogari appareret, eorumque totus tenor de verbo ad verbum integre infereretur, et de omnibus, et singulis Congregationis huiusmodi Monasteriis nominatim, et specifica mentio fiat. Ac in eisdem revocatoriis, cassatoriis, vel aliis literis, manifeste et expresse appareat, quod Romanus Pontifex, huiusmodi privilegiis, indultis, et literis, de quibus tunc actum fuerit, voluerit specialiter derogare, vel illa revocare, cassare, seu annullare. Ac tunc demum urgens, sufficiens, & rationabilis, propter quam derogatio, revocatio, cassatio, & annullatio ipsa merito fieri debeat, causa exprimat, alias derogationes, revocationes, cassationes, irritationes, & annullationes quæcumque, si quas aliter quam ut præfertur, a quocumque etiam Romano Pontifice fieri contigerit, ac quæcumque exinde secuta nullius sint roboris, vel momenti, ipsis concessis literis, privilegiis, indultis, gratiis, exemptionibus, & libertatibus in suo pristino plenario, & integro robore duraturis. Et quod per quæcumque revocationes, cassationes, seu annullationes quarumcumque unionum, annexionum, incorporationum, & appropriationum, de quibusvis Monasteriis, Prioratibus, sive locis Ecclesiasticis, per nos aut successores nostros Romanos Pontifices, aut eorum aliquem, in genere vel in specie, sub quibusvis verborum formis vel expressionibus, de cetero forsan faciendis, nullum dictæ de novo erectæ Congregationi, super unionibus, incorporationibus, appropriationibus, & innovationibus quorumcumque Monasteriorum, Ecclesiarum, Prioratum, aut aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, ac per infrascriptas constitutiones factarum unionum confirmationibus, per nos & Sedem prædictam, eidem de novo erectæ Congregationi, vel in eius favorem faciendis, præiudicium inferatur. Sed illæ omnes etiam post revocationes, cassationes, & annullationes prædictas, in suo robore inconcussè persistant in omnibus & per omnia, ac si quoad eas, & ipsarum singulas, aliqua revocatio, annullatio, vel cassatio nullatenus emanassent. Nisi dum & quando ipsæ super unionibus, illarum confirmationibus, vel appropriationibus, seu donationibus consecræ literæ, in revocationum, cassationum, & annullationum literis, constitutionibus, & ordinationibus huiusmodi, de verbo ad verbum infererentur, ac in eis specialis, expressa & individua, de ipsis Monasteriis, & locis ac Congregatione mentio fieret, necnon irritum & inane totum, & quicquid in contrarium quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Indulgentia in mortis articulo Patribus danda a Cœlisioribus.

§. 47. Necnon Generali, vel Abbatibus, Prioribus, Monachis, Conversis, Commis- sionibus, & Novitiis, presentibus & futuris, Congregationis de novo erectæ huiusmodi,

ut eorum devotio per amplius propagetur, & eorum animarum saluti uberius consulatur, ut confessores idonei, quos de suorum voluntate Superiorum, aut ipsi Superiores pro libito elegerint, omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, plenam semel tantum in mortis articulo remissionem eis, in sinceritate fidei, unitate Sanctæ Romanæ Ecclesie, ac obedientia, & devotione nostra, vel successorum nostrorum Romanorum Pontificum, Canonice intrantium presentibus, auctoritate præfata concedere valeant. Sic tamen, quod ipsi confessores, de his, de quibus fuerit alteri satisfactio impendenda, illam Congregationis huiusmodi personis, prout ad illas pertinuerit, per se, vel alium faciendam injungant, quam illi facere, prout potuerint omnino teneantur. Quodque singuli ex eisdem personis Clericis, quamprimum concessione, absolutionis huiusmodi gaudere voluerint, septem Psalmos Penitentiales, cum Litanis, & Orationibus consuetis; Conversi vero & Commissi, aut qui præfatos Psalmos dicere commode non potuerint, quinque orationem Dominicam, & totiens salutationem Angelicam, singulis hebdomadis, recitare, idque legitimo cessante impedimento, per annum integrum, etiam si totidem plus minuse, ex alia quavis causa eos dixisse, & dicere oportere contingeret, prosequi & complere teneantur. Occurrente vero impedimento prædicto, & postea cessante, quamprimum poterunt commode impositionem huiusmodi reficiant & adimpleant.

§. 48. Necnon, quod diebus quibus nonnullæ Urbis Ecclesie pro stationibus consequendis a Christi fidelibus visitari solent, quinque altaria Ecclesie Monasterii, seu alterius loci Congregationis huiusmodi, ubi singulos ex eis moram trahere contigerit, aut pauciora, si tot ibi non fuerint, devote visitando, semelque psalmum, incipientem Miserere mei Deus, apud quodlibet altare pro felici statu ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesie dicendo, eandem indulgentias & peccatorum remissiones consequantur, quas consequerentur, si ipsas Urbis Ecclesias tunc personaliter visitarent, si vero aliquis ex personis Congregationis de novo erectæ huiusmodi, pro ipsius Congreg. negotiis, aut aliis legitimis causis, extra propria Monasteria moram traxerint, ubicumque commodius poterint totidem altaria in quacumque Ecclesia dictos Psalmos, apud quodlibet ex dictis altaribus, recitare, ut præmittitur, visitaverint; & si Conversi sive Commissi forsan dictum Psalmum dicere nescientes fuerint, ter orationem Dominicam, & totidem salutationem Angelicam apud quodlibet altare huiusmodi recitando, eandem etiam indulgentiam consequantur.

§. 49. Quodque huiusmodi de novo erectæ Congregationis Sacerdotes in itinere constituti, aut alia causa subsistente, ante diem, & usque ad nonam inclusive, missam celebrare.

Alia Indulgentia pro personis Ordinis.

Sacerdotes itinerantes ante diem celebrare possunt.

§. 50. Quod-

Eremitarum peregrinatio quando sit permissa.

Familiares etiam tempore interdicti divinis interesse, & sacramenta suscipere possunt.

Conservatores, qui eligi possunt ab Ordine, & quæ sit eorum jurisdictione.

Deputatio executorum huiusmodi, & contentorum in ea.

§. 50. Quodque duo ex Eremitis præfatis, singulo triennio, terram & alia loca sancta, ac sanctum Jacobum in Compostella, ac Beatorum Petri, & Pauli limina, de consensu Capituli Eremiti, absque alia dictæ Sedis licentia visitare.

§. 51. Ac singuli familiares Monasteriorum, Prioratum, & aliorum locorum Congregationis de novo erectæ huiusmodi, etiam laici in illius Ecclesie peccata sua confiteri, & Eucharistia Sacramentum, cujusvis licentia minime requisita, recipere, & tempore interdicti, ordinaria auctoritate appositi, clausis januis, ac excommunicatis, & interdictis exclusis, divina officia audire libere & licite valeant, auctoritate, & tenore præmissis, de specialis dono gratiæ, concedimus pariter & indulgemus.

§. 52. Volumus autem, quod universæ & singule persone, quibus cause auctoritate literarum Apostolicarum delegari possint, dum & quotiens pro parte Generalis, & Abbatum, Priorum, & Conventuum, ac Monachorum Congregationis de novo erectæ huiusmodi, vel alicujus eorum fuerint legitime requisiti ad executionem quarumcumque literarum dictæ Sedis conservatoriarum nuncupatarum S. Michaelis de novo erectæ Congregationi huiusmodi, vel ejus Monasteriis, Prioratibus, membris, Abbatibus, Prioribus, & Conventibus contra illis inferentes molestias, injurias, gravamina, atque damna, concessarum hæctenus, & in posterum concedendarum, perpetuis futuris temporibus procedant, per se vel alios, alias juxta earumdem conservatoriarum literarum continentiam, atque formam, in omnibus & per omnia, perinde ac si conservatorie literæ eis a principio directæ, eisque ut quamvis alias conservatores esse non possent, illas exequerentur expresse mandatum, & super hoc concessa facultas fuisset.

§. 53. Quocirca dilectis filiis Sanctæ Mariæ Florentinæ, & Sancti Georgii Majoris Venetiarum, ac Sancti Juliani de Arimino Monasteriorum Abbatibus, necnon Subdecano Ecclesie Florentinæ, per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel tres, aut duo, vel unus eorum, per se, vel alium, seu alios, presentes literas, ac omnia & singula in eis contenta, ubi, & quando expedierit, ac quotiescumque pro parte Generalis, Visitatorum, Abbatum, Eremitarum, Priorum, & aliarum personarum Congregationis de novo erectæ huiusmodi fuerint super hoc requisiti, solemniter publicantes, ipsique Generali, Visitatoribus, Abbatibus, Eremitis, Prioribus, & personis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eos, presentibus literis, & in eis contentis privilegiis pacifice gaudere, non permittentibus eos super illis, seu alias contra presentium literarum tenorem per quoscumque quomodolibet indebitè impediri, seu etiam molestari, contraditores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescendo.

Tom. III. Par. III.

§. 54. Non obstantibus priori voluntate nostra prædicta, & natalium defectu, & Lugdunen. Concilii, & piæ memoriæ Innocentii Quarti contra exemptos edita, quæ incipit Volentes, & Martini Quinti, necnon Bonifacii Octavi Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & aliis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, Prioratum, & aliorum Regularium locorum, etiam Sancti Michaelis, & de novo erectæ Congregationis huiusmodi unitorum, & aliorum, ac prædicti, & quorum ipsa unita Monasteria, Prioratus, & loca extiterint Ordinum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quocumque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & aliis locis, Capitulis, Conventibus, & personis, etiam motu & scientia similibus, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisq; fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis concessis hæctenus, & in posterum concedendis, quibus omnibus, etiam si pro eorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quevis alia expressio habenda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, eisdem motu, & scientia, ac potestate, specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, &c. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de Prioratibus, & Monasteriis & unitis, vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus, speciales vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas ac processus habitos per eandem, & inde secuta quæcumque, ad Monasteria, Prioratus, & alia beneficia unita huiusmodi, volumus non extendi. Sed nullum per hoc eis, quoad executionem Prioratum, vel beneficiorum aliorum, præiudicium generali, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorem existant, per quæ presentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus, de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis. Seu si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§. 55. Volumus autem, quod Prioratus et alia beneficia unita huiusmodi, debitis propterea non fraudentur obsequiis, & ani-

Derogatis contrariarum

Beneficiorum unitorum cura & servitium non pretermittatur.

Z z